

Guds nåde højt jeg prise vil

Claus Tøndering (1977)

Guds nå-de højt jeg pri-se vil, thi han mit hjerte glæ-der; han si-ger mig sit
venskab til, alt godt han mig be - re - der, om jeg hans sa-lig ord vil tro, som
Skriften os til - si-ger; hos ham i Himlen vil jeg bo, jeg aldrig fra ham vi-ger.

2. Jeg vil ham altid være nær
og altid om ham tale;
hans salig ord er mig så kær,
de kan mig bedst husvale;
når Gud det skikker, og det sker,
at jeg til ham skal fare,
mit sind sig glæder, hjertet ler,
min sjæl vil han bevare.

3. O Gud, hvor jeg begribe kan,
at det er angst og kvide,
hos rig og fattig, kvinde, mand,
sit kors tålmodig lide;
thi kød og blod er skrøbeligt,
det må vi alle finde;
giv os at stride mandeligt
og Fjenden overvinde!

4. Vil Satan min samvittighed
til at fortvivle bringe,
Guds nådes magt er mig bered,
hvorved jeg ham kan tvinge;
så viger han, den onde ånd,
med sine skarpe pile;
min sjæl jeg giver i Guds hånd,
hvor evig den skal hvile.

Hans Christensen Sthen 1586.
Bearbejdet 1844.